

frem for umuligheder, specielt hvor de svære og kontroversielle problemer dukker op.

Det er netop det, ministerens redegørelse starter med: Mulighedernes Norden, et svar på globaliseringens udfordringer. Det er et tema. Et andet større tema, vi har arbejdet med i år, er kampen for at sikre selvstyreområderne øgede og styrkede positioner i det nordiske samarbejde. Det har været debatteret et par gange i løbet af den her forhandling, så jeg vil ikke komme en hel masse mere ind på det andet end at sige, at Det Radikale Venstre vil arbejde for et så udvidet selvstyre som muligt.

Globaliseringen som tema blev bestemt ved sessionen i København i november 2006. Der var og er en bred opbakning til at tage fat på det. Nu er globalisering jo et ord, der nævnes i tide og utide. Vi er nødt til at gå ind i ordets substans, vi er nødt til at få en række handlinger bag det, og derfor ser jeg frem til de forslag, der måtte komme på sessionen i Oslo. Hvordan håndterer vi det, at Norden fortsat kan siges at være vinderregion og samtidig kan bidrage til en dialog med resten af verden med løsninger på globaliseringen? Indtil videre ser det ud, som om de nordiske lande klarer sig fint. Vi flytter arbejdspladser til lande, der er konkurrencedygtige med hensyn til lønomkostninger, og samtidig har vi fået oprettet endnu flere arbejdspladser her i Norden end dem, der er flyttet ud. Det er andre arbejdspladser, og det kræver andre kompetencer at bestride de nye arbejdspladser. Det er en af udfordringerne.

Men vi har mange flere udfordringer, vi må se i øjnene, for både Indien og Kina puster os i nakken med deres viden og kunnen. Vore globaliseringsstrategier må gå ud på at styre udviklingen i den retning, vi gerne ser den gå i. Vi har dette år haft en parlamentarisk globaliseringsgruppe nedsat. Det er et ønske fra Nordisk Råd til Ministerrådet, at der skal være optimal parlamentarisk indflydelse på beslutningerne, der tages, og det ser ud til, at ministrene tager det alvorligt. Bliv ved med det. Samarbejde kommer der ofte meget godt ud af.

Jeg hæfter mig ved, at der er afsat 60 mio. kr. Det er det, det koster at sætte arbejdet i gang, og det er godt nok til en begyndelse, men der skal mere til. Her må vi finde nogle nye finansieringsmuligheder. Jeg ser det, som at vi skal finde en blanding af, at landene skyder mere ind i den fælles pulje, at der skal søges EU-midler, at vi skal finde de skjulte penge, som også den konservative ordfører snakkede om. Der skal arbej-

des innovativt på det. Vi går i Det Radikale Venstre ind for, at vi ikke lader pengene cirkulere i det nordiske system, men at vi lader landene aktivt bevilge penge til globaliseringssamarbejdet.

Redegørelsen er heldigvis kortere end de tidligere år, men den er alligevel omfattende. Den kommer ind på mange emner og temaer. Jeg vil nævne et par stykker, og jeg vil starte med at nævne et, der ikke er nævnt ret meget i redegørelsen, nemlig det, at det ser ud, som om det er lykkedes os kulturaktive at holde kulturfonden fri for de generelle nedskæringer. Det arbejde, kulturfonden udfører, falder i den grad i tråd med hele meningen i det nordiske samarbejde. Jeg indledte med at sige, at befolkningerne fandt sammen på forskellige måder via skoleklasseudvekslinger, sportsligt samarbejde, musiksamarbejde osv., og det er utrolig vigtigt stadig væk at beholde den mulighed for, at befolkningerne kan mødes. Og det er det, kulturfonden gør.

Jeg var sammen med Kultur- og Uddannelsesudvalget på besøg hos Kulturkontakt Nord på Sveaborg i Helsinki her i september måned. Kulturkontakten er startet op i indeværende år, og nu synes jeg måske efter al den turbulens, der har været omkring dannelsen af kulturkontakten, at medarbejderne skal have ro til at finde deres ben og arbejdsopgaver. Jeg ser frem til, at den nye enhed kommer til at fungere efter hensigten, nemlig i forhold til det gamle system at 1) procedurerne gøres enklere, og 2) at der kommer flere penge i omløb derude til fordel for dem, der søger, og sådan, at kulturkronerne kommer rigtig mange til gode.

Så vil jeg komme lidt ind på Nordplusprogrammerne. De er stadig væk i nogen grad smertens børn, fristes jeg til at sige. Der er ændret og evalueret og taget nye tiltag og diskuteret igenigen, men når jeg snakker med dem, der er derude, som er brugerne af de her programmer, så er der en omfattende utilfredshed og frustration. Principielt mener jeg, at al støtte ikke kan gives optimalt. Hvis vi skal bruge den optimalt, skal al støtten ikke gives som penge til projekter. Noget må gives til mere kontinuerlige ting for at få det til at fungere. Det vil jeg opfordre ministeren til at være opmærksom på.

Kl. 11:36

Endelig vil jeg komme lidt ind på det hensigtsmæssige i at arbejde sammen om sundhedspolitikken. I redegørelsen omtales f.eks. etablering af en fællesnordisk influenza vaccineproduktion i 2008. Jeg vil foreslå et meget mere omfattende samarbejde. Jeg foreslår, at alle nord-